

Tato dizertacni prace se zabyva zkoumanim vetneclenske konstantnosti pfedmetu mezi anglictinou a cestinou.

Vetneclenskou konstantnosti se rozumi identicka vetneclenska realizace stejneho lexikalniho prvku ve vice jazycich.

Srovnanim paralelnich textu v anglictine a cestine urcujeme miru vetneclenske konstantnosti pfedmetu, analyzujeme pfipady neshodnych protejsku pfedmetu a hledame pficiny divergence. Na rozdil od dfivejsich studii zkoumame vzorky ze dvou ruznych funkenich stylu.

Vyzkum konstantnosti syntakticke funkce mezi jazyky se provadi se zamerem ovesit hypotezu 0 univerzalni platnosti principu koncoveho postaveni jadra vypovedi. Zde vyuzivame typologickych odlisnosti mezi anglictinou a cestinou, jez se projevuji v odlisne hierarchii slovoslednych principu. Cesky slovosled je urcovan primarne aktualneclenskou funkci, resp. principem zakladniho rozlozeni vypovedni dynamicnosti (VD). V anglictine je vsak primarnim slovoslednYro principem princip gramaticky, který muze byt s principem zakladniho rozlozeni VD v rozporu. Zmeny v linearnim fazeni prvku lze ovsem v anglictine dosahnout pomoci ruznych syntaktickych konstrukci. Podle ovesovane hypotezy pfedpokladame snahu 0 dosazeni identickeho linearniho fazeni v obou jazycich, jez se pfiziti techto syntaktickych prostfedku v anglictine muze projevit syntaktickou nekonstantnosti zkoumaneho vetneho clenu.